HÚSVÉT UTÁN I.

JÉZUS ÉS TAMÁS

Megtörtént már veled, hogy valahonnan elkéstetek, nem értettek oda időben?

Velem már igen! 10 éves voltam, amikor az iskolánkban jelmezbált rendeztek. Nagyon izgalmasnak ígérkezett, sokat készültünk rá. Anyukám egy csodaszép jelmezt varrt nekem. Gomba lettem. Készített nekem nagy, piros kalapot, fehér pötyökkel, és ruhát is varrt nekem. Szinte biztos voltam benne, hogy megnyerem a versenyt, mert az egyik legötletesebb jelmez volt az enyém.

De nem így történt, sajnos. Ennek pedig egyetlen oka volt. Képzeljétek, eltévesztettem a jelmezbál időpontját, ami nem délután öt órakor kezdődött, hanem sokkal korában. Amikor éppen az iskolához értem, akkor láttam, hogy a gyerekek boldogan, beöltözve jönnek ki az iskolából. A jelmezbál éppen akkor ért véget. Nekem meg ott volt a kezemen az anyukám által elkészített jelmez. Nagyon szomorúan sétáltam haza. Elkéstem, nem voltam ott, amikor a bál elkezdődött, amikor a jelmezverseny zajlott.

Ma egy olyan történetről tanulunk a Bibliából, amelyben arról olvasunk, hogy Jézus egyik tanítványa nincs ott, amikor húsvétvasárnap a feltámadott Megváltó először megjelenik a tanítványoknak. A világ egyik legcsodálatosabb eseményéről maradt le. Tamásnak hívták a tanítványt. De vajon végleg elkésett?

Ismerjük meg a történetét a János evangéliumából!

Húsvétvasárnap, Jézus feltámadása napjának estéjén a tanítványok együtt voltak és izgatottan beszéltek azokról a hírekről, amelyeket hallottak arról, hogy Jézus él, feltámadt. Nagyon szerették volna elhinni, de olyan hihetetlennek tűnt, hogy Jézus újra él. Ahogy így beszélgettek, gondolkoztak egyszer csak a bezárt ajtókon keresztül megjelent nekik a feltámadott Jézus. A tanítványok először nagyon megrémültek, szinte a szemüknek sem hitték el, amit látnak.

Jézus köszöntötte őket: „Békesség legyen veletek!”

Majd ennivalót kért tőlük és megmutatta azokat a sebeket, amelyeket szenvedésekor és halála előtt kapott a kereszten.

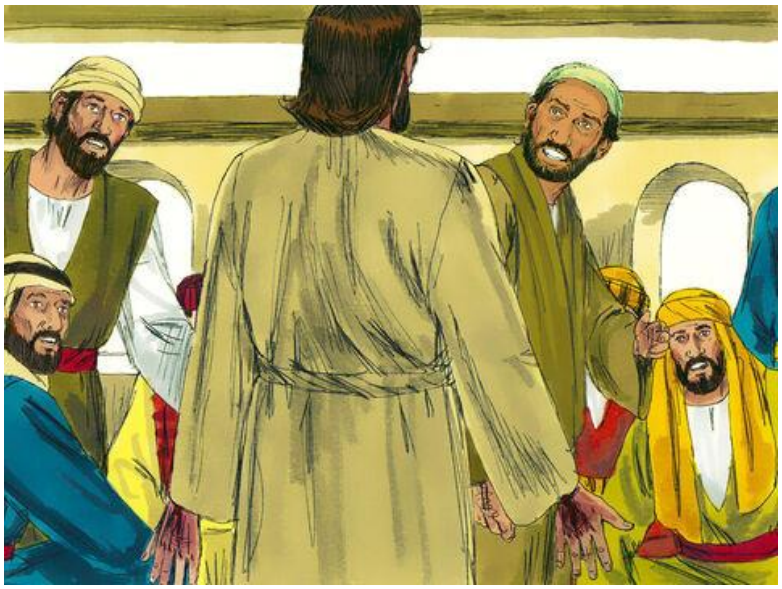

A tanítványok nem kételkedtek többé, nagy volt az örömük, hogy Jézus valóban él. A Megváltó arról beszélt nekik, hogy ezt a jó hírt, hogy Ő él, minden emberrel meg kell osztaniuk. Egy valaki azonban hiányzott a tanítványok közül. Ő Tamás volt, akit úgy is ismertek, hogy van neki egy ikertestvére. Hol lehetett Tamás? Valószínűleg nagyon félt, és nem mert eljönni a többi tanítványhoz. Amikor aztán összetalálkozott a barátaival, azok azzal a hírrel álltak elő, hogy látták Jézust. Tamás azonban így válaszolt: „Ha én magam nem látom, és nem érintem az Ő sebeinek helyét, én ugyan el nem hiszem!”

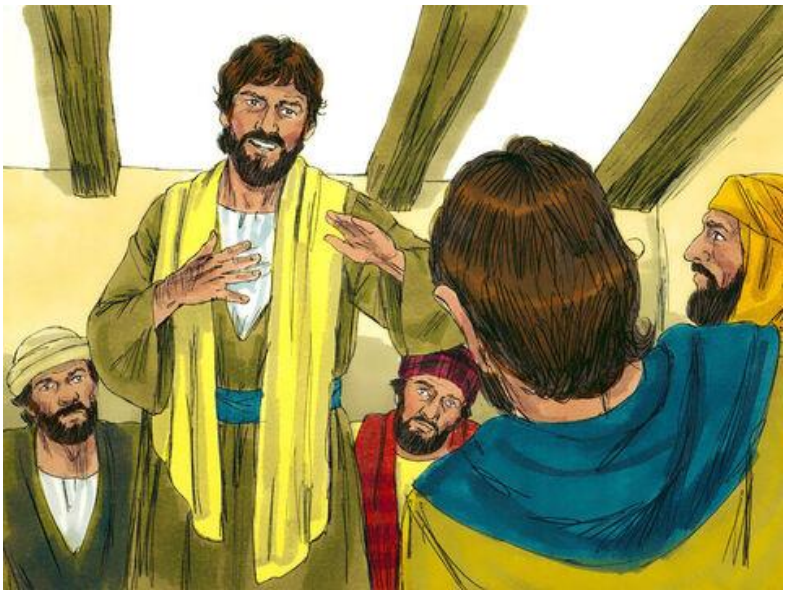

Milyen rossz lehetett Tamásnak! Miközben a barátai örültek, a nagy eseménynek, ő nem tudott hinni benne és velük örülni. A tanítványok, a barátai azonban vele maradtak. Aztán teltek- múltak a napok. Húsvétvasárnap után egy picit több, mint egy héttel, vagyis nyolc nappal később valami izgalmas dolog történt. Szinte szóról-szóra megismétlődött a feltámadás napjának eseménye. A tanítványok újra együtt voltak, de most Tamás is velük volt. Az ajtók megint zárva voltak, de a bezárt ajtókon keresztül újra megjelent Jézus. Egyenesen Tamáshoz lépett és megmutatta neki a sebeit a kezén és az oldalán. Így szólt hozzá: „Érintsd meg a sebeimet és többé ne kételkedj, hanem hidd el, hogy feltámadtam és élek”. Tamás többé nem kételkedett, leborult Jézus lába elé és ezt mondta neki:

„Én Uram és én Istenem”.

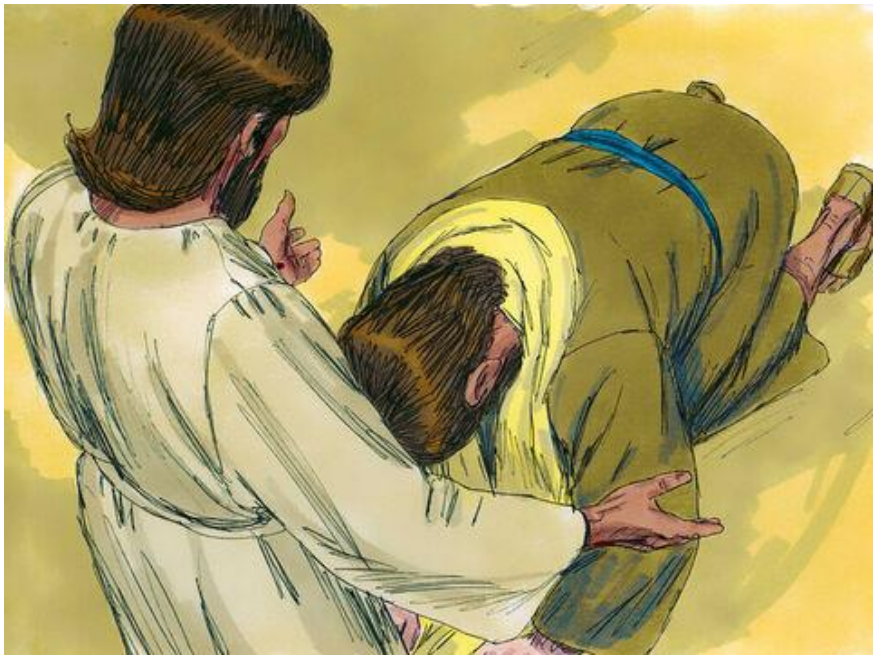

Tanuld meg!

Jézus így köszöntötte a tanítványokat: ***„Békesség nektek!”***

Tamás pedig ezt mondta Jézusnak: ***„Én Uram és én Istenem!”***

Tanuld meg ezt a két mondatot. Próbáld elmondani háromszor egymás után.

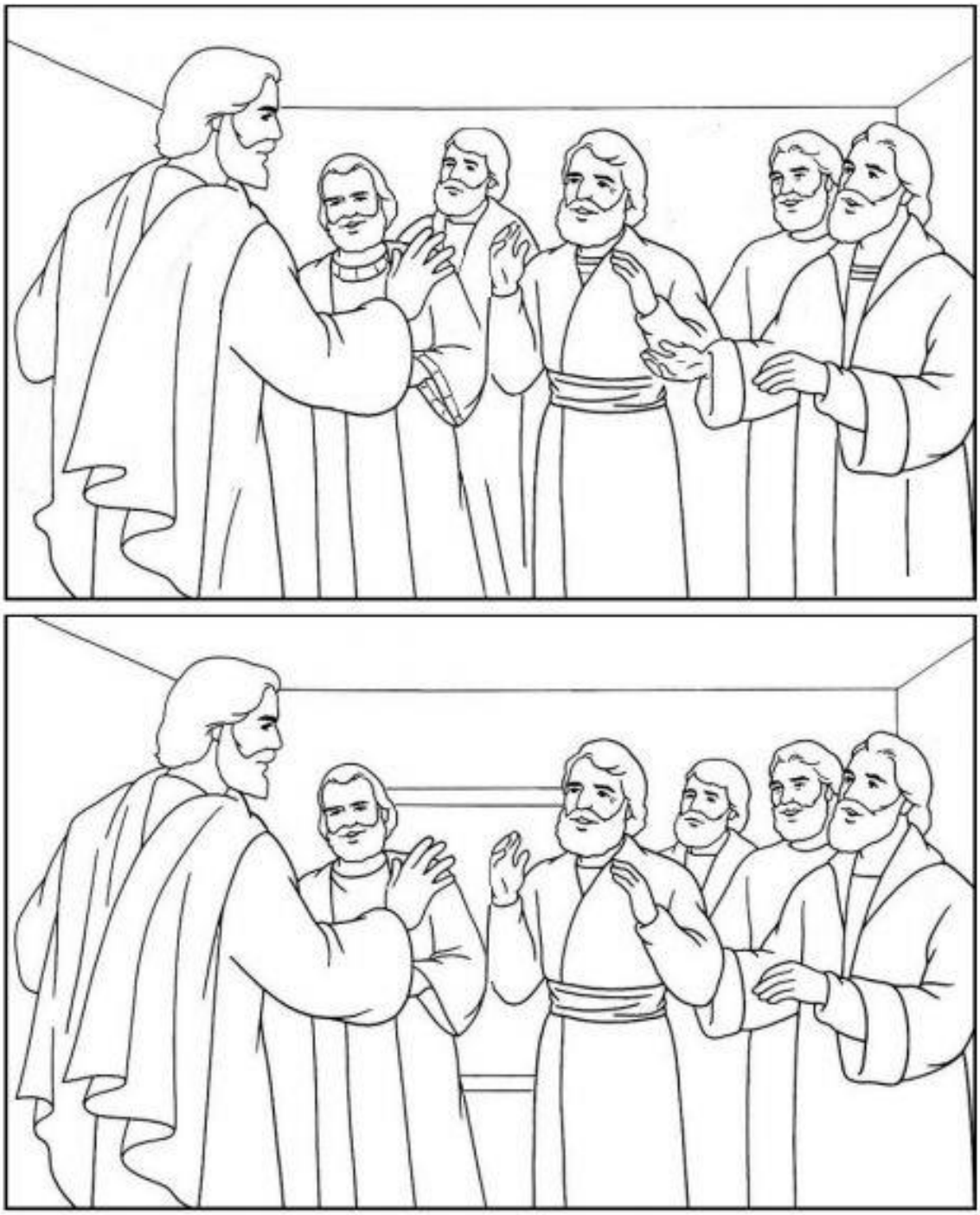

Békesség nektek!- így köszön Jézus apostol barátainak. Amíg ők örvendeznek, keress 10 eltérést a két rajz között! Több is lehet...
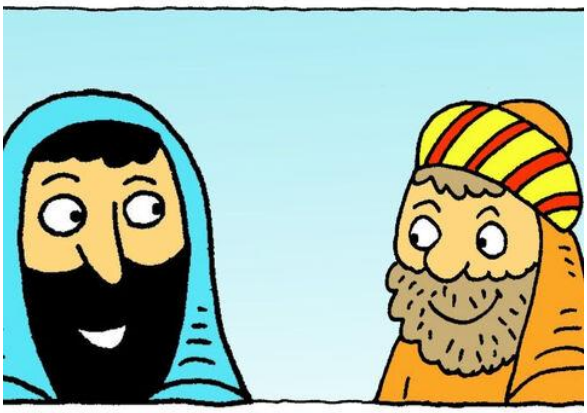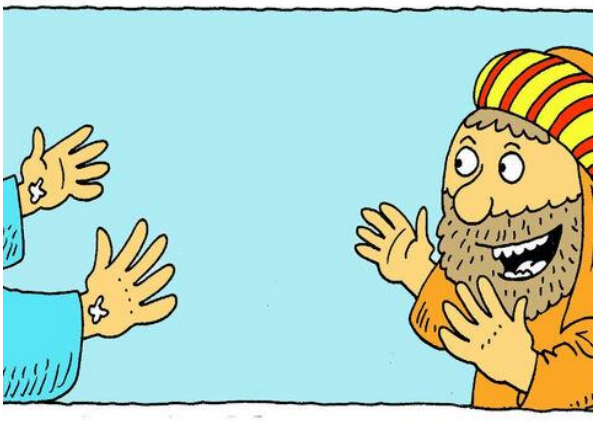
Tedd sorrendbe a képeket a történet alapján.